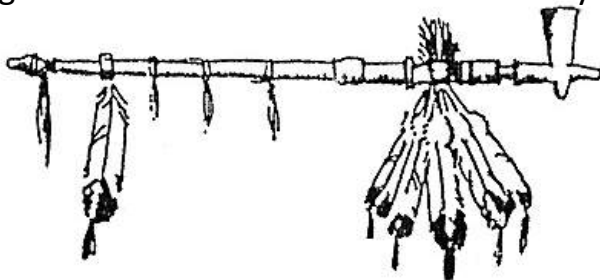

JH

JH

Jogrosovi Harcovníci ze Starého Hrabčcí vydávají

Číslo: 2

Rok: 2015

Harcovnícký zpravodaj

ČASOPIS PRO VŠECHNY OPRAVDOVÉ HARCOVNÍKY

DATUM VYDÁNÍ: 1.3.2015

POČET VÝTISKŮ: 60

VYDALO: MSS

ZE ŽIVOTA HARCOVNÍKA aneb co se stalo po Vánocích

Únorový harc : Bruslení na Gutovce

Na velkolepém kluzišti Gutovka jsme se sešli v příjemném počtu 16 harcovníků. Osazenstvo z řad zdrápanců, mladšího setnického i bývalých takyrálů se nejprve pevně utáhlo brusle a po-té vyrazilo se vši vervou na led. Ladili jsme své styly bruslení, piruety a proběhla i lekce jízdy pozadu pod vedením zaškolených profíků. Po 90 minutách se naše no ky rády vyzuly ze šn ěrovaček a vklouzly do tenisek, kterými nás přepravily do blízké restaurace. Obsluha nás oslovovala "madam" a "pane", tak e jsme si krom ě bruslení u ili i pocit d ůle itosti.

Vyddařenému harcu třikrát jupí! JUPÍ! JUPÍ! JUPÍ!

Kdo nebyl, ať lituje, ale nezoufá, jeliko na p řístí rok rozhodně plánuji tuto aktivitu zopakovat a to na místě předem rezervovaném, co by mohlo zajistit naší volnost na ledové ploše.

Zdraví, Terka

ZAJÍMAVOSTI ZE SVĚTA

Podle předpovědi meteorologů očekáváme na období 4.-18.7. Jasno nebo polojasno s teplotami okolo 27 stupňů. Máme se tedy na co těšit!

Nový harcovníček Tonda!

Další skvělá zpráva přišla z pražského ižkova 12.2. Ve ve černích hodinách se hrdým rodičům Janče a Fandovi narodil silný, usměvavý, nebrečící a hlavně

zdravý harcovník Tonda!

MJÚZIK KLUB

Hola hej! Jestli čtete tyhle řádky, tak je vysoce pravděpodobné, že v ruce držíte nové číslo Harcovnického zpravodaje. A s ním všechno co k němu patří - i aktuální

„Mjúzik klub“. Jak jsme slíbili, zanoříme se teď hluboko a ze dna táborového oceánu vyzvedneme nějaký ten klenot naší harcovnické hudební scény.

Díl I. – V srdci Afriky

Tahle hitovka se poprvé dostala do táborového zpěvníku v roce 2013 a nejspíš ji většina z vás zná – díky chytlavému refrénu takřka zlidověla a i ve zpěvníku loňském měla přirozeně své místo. A teď bacha – když zapátráme po autorovi tohoto veledíla, zjistíme, že jím není nikdo jiný než takyrál Mártý. Hmmm... to je frajer... e se chcete o té naší Africe dozvědět ještě něco dalšího? Obraťme se tedy přímo na toho kdo to spískal. A klad'me otázky na tělo!

Čau Mártý, když tak poslouchám Tvůj song V srdci Afriky, zdá se mi, jako bych slyšel nějaké ozvuky africké domorodé hudby. Můžeš nám prozradit, který křovácký kmen Tě inspiroval?

Víš, to máš jedno s druhým. Naposled na jednom africkém safari jsem se potkal s jakýmsi kanadským zpěvákem, ptám se ho mezi výstřely, "poslyš - Chade - přemýšlels někdy, co až nám dojde střelivo, co až nám dojde benzín?" Řekl jen, "ty, brácho, ve světě je tolik problémů... my prostě musíme držet při sobě!" To mě tehdy zaujalo, znáš to, když tě něco chytne a nepustí, celou noc jsem si to překládal z angličtiny sem a tam, tam a sem, zasazoval a přesazoval, no a tu dusnou stepní noc to tehdy vzniklo. Takže podle mě Pygmejové.

Čtenáře bude určitě zajímat, jestli text písničky vychází z vlastní zkušenosti – octl ses již někdy v podobné situaci?

Ne, ne, to bohužel, podobný zápletky si musím vymýšlet nebo přebírat od Kanadánů. Já v Africe nikdy nebyl.

Když jsme u té Afriky, preferoval bys spíš Togo, nebo Benin?

Vždyť víš, že jsem na ty voodoo věci nikdy moc nebyl... Togo má určitě sympatičtější tvar, ale já byl vždycky zadobře spíš s Pobřežím Slonoviny, jenže jak Drogha zase přestoupil do Chelsea, tak už si nejsem jistý ničím... Otevřels Pandořinu skříňku kamaráde, tam bych se nerad pouštěl na tenký led... Radši zpátky do Evropy! Protože když má provaz jeden konec, musí mít i druhý! (směje se, škytá)

Tvoje písnička je, jak by řekli naši němečtí muzikologičtí kolegové, klasický „Ohrwurm“ (nejde dostat z hlavy – pozn. red.), čím jsi toho dosáhl?

(Zamýšlí se) Nóó... Podle mě němečtí kolegové opomněli, že na ohrwurmy tady u nás v Čechách už mají monopol jiní... Ale dobrý nápad, zkusím ji Peťovi Hrdličkovi zahrát, jestli pozná, že není od nich... Každopádně zpět, já bych tady větší zásluhu přičítal určitě právě Chadovi, co jsem o něm mluvil prve, já už jsem jenom takový přiliváč olova... Vezmeš tři akordy a jedeš!

Co bys doporučil zdrápancům, kteří se sami pokouší o skládání?

"Hoši, setrvat!" A holkám taky, "hoši, setrvat!" Napíšeš song a nepovede se, tak napiš další. Vem si svůj oblíbený hit a prozkoumej ho do poslední noty, proč je tak parádní. A to dobrý si z něj vem. A pak pozor, ať nepřekombinuješ, má to být přece pořád písnička...

Chceš nám touhle cestou vzkázat ještě něco jiného?

Jó, hledám inspiraci pro další pecku. Moh bys prosimtě požádat všechny vaše čtenáře, jestli by poslali dvě-tři věty o tom, jaký místo na celém světě je podle nich úplně nejlepší a proč, a pak že bys mi to předal a mně by se to velice hodilo na letošní projekty, zapojím to do skládání a budou o tom písňě a tak, znáš to. No to by byla pane věc!

Hmmmm... paráda, díky za rozhovor!

Marty alias Dix Treme

Tajemství modrého klíče

V minulém díle jste viděli...

...rychlý sprint ze třetího patra ve snaze o pomoc...

...příchod s pávrteřinovým zpožděním...

...ozbrojené přepadení přímo pod okny bytu...

...velmi rychlé uzdravení a pozvání na čaj!

V tomto díle navážeme...

Co po vás ten hulvát chtěl?

Nóó, víte... Ono je to malinko složitější...

Že já julka si pořádně nedala pozor... Prepáčte.

Musíte ho zastavit, prosím!

Och, vy jste Slovenka?

Né, né, vůbec. Něco vám musím říct...

Chodívala jsem donedávna s jedním krásným, svalnatým a moc hodným jinochem, no láska jak trám, juch...

Jenže já bláhová jsem se tuhle na divokém večírku zakoukala do toho plejboje...

On byl ták šarmantní... Hned jsme si padli do oka a dlóóóho si povídali. On vám byl ták vtípný, ták citlivý, ták osobitý...

No jářku, v té chvílce jsem úplně zapomněla na zdravý rozum a bezhlavě se do toho tajemného muže zamilovala...

Ale potom o samotě mi začal říkat různé podivné věci...
Šla mi z nich hlava kolem, jenže já byla jak smyslů zbavená.

Chtěl po mě, ať svému - teď už bývalému - miláčkoví
tajně vezmu jeho **žlutý klíč**. No nevěděla jsem,
která bije...

...věděla jsem jenom,
že nosí **žlutý klíč**
pořád na krku.

Tak jsem si počkala,
až zase poleť
do Bratislavy a
projde na letišti
skrz detektor
kovů, kde bude
muset klíč odložit!
Panečku, to byly
nervyky!

Neříkejte mi, že jste
mu ten **žlutý klíč**
skutečně sebrala!

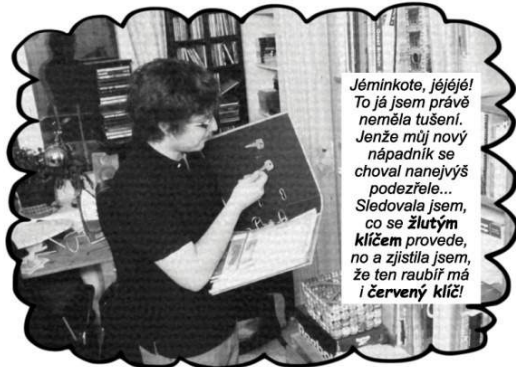
Tak jste teda
ze Slovenska?!

Když já byla
úplně totálně
zamilovaná...
Byla bych
bývala byla
udělala
čokoVek!

U sta hromů,
kdybyste tušila,
co to může
způsobit!

Kdepák.
No a já nána
ten klíč
fakt vzala...

Jéminkote, jéjéjé!
To já jsem právě
neměla tušení.
Jenže můj nový
nápadník se
choval nanejvýš
podezřele...
Sledovala jsem,
co se **žlutým**
klíčem provede,
no a zjistila jsem,
že ten raubíř má
i **červený klíč**!

Hus Qama!!!
Má pohromadě
červený klíč i
žlutý klíč?!!!
To jako vážně?!!!

Naozaj
je to tak...

Teda vy musíte mít alespoň
nějaké předky ze Slovenska.
Ale tohle může být katastrofa,
máme zadělaná na problém!

Vážně mě
to mrzí...

Mně to teprve potom
začalo vřtat hlavou,
hledala jsem ve
všech encyklopediích,
až jsem nakonec
to tajemství našla:
"Jen ten, kdo má
červený klíč i **žlutý**
klíč i **zelený klíč**
pohromadě, může
si otevřít bránu
k **modrému klíči**."
No já myslila,
že mě umyjou.

Hm... Jak říkáte.
Existuje jediný
předmět, který
nesmí získat,
aby měl všechny
klíče pohromadě!

Zelený klíč!

Ano.

Éééé...

Cože?!
Naznačujete,
že už má i
zelený klíč?!

Asi mě
uškrtnete...
Oh, je to
tak, má...

الخبراء المحترمة

Já vždycky, když hodně intenzivně přemýšlím, chodím dokolečka. No a tak já chodila dokolečka, tákhle, a říkala jsem si, co s tím... "Udělalas pěkné průsvih," povídám si, "tak ho koukej vyžehlít!"

"A mám to," zaradovala jsem se pak, "seženu zelený klíč první a zabráním tomu darebákovi, aby je měl všechny pohromadě!"

Podařilo se mi zjistit, že zelený klíč se ukrývá v jedné zaplivané pučyce, hned za barem vedle lednice...

Pomocí propracované lsti Koukej-támhle jsem dokázala odlákat jinak bystrou barmanku.

No a pak jsem se nepozorovaně natáhla levou rukou a zelený klíč ulovila, ha!

No já měla radost! Pořád jsem ten zelený klíč zkoumala, i v autobuse, prozpěvovala jsem si tu písničku, "v jedné zaplivané pučyce - hned za barem vedle lednice," tu z rádia. Jenomže jsem si nevšimla, že mě celou dobu sleduje...

Normálně mě špehoval až sem, aniž bych ho zpozorovala! On má, to mi prve vyprávěl, speciální výcvik ještě z dob války ve Vietnamu!

No a tady si na mě počíhal, počkal na příhodnou chvíli a zbytek už jste viděli...

Soutěžní otázka: Je správné jít sám domů a nebyť ve střehu?

Ten plantážník! Musím ho zastavit, než bude pozdě!

Počujte, kam běžíte? ⚡

Nemůže být daleko!

Jaktože mluvíte tak dobře slovensky?

Cóó? Už vás neslyším... ⚡

Rychle, honem, rychle!

...

Také vám tu něco nehraje? Proč se nebohá obět' přepadení tvář takto tajemně? Jaktože mluví tak dobře slovensky? Proč nakonec na předchozím obrázku neřekla nahlas, co říct chtěla? A co vlastně chtěla říct? Buďte násilník dopaden! Dozvíte se příště...

BLESKOBRK

aneb rozhovory se slavnými harcovníky

Vladimír Míka neboli Mikásek, je označován jako jeden ze spoluzakladatelů druhého pravidelného harcovnického sboru a taktéž jako velmi výrazná postava novodobých harcovnických dějin. V obnoveném sboru se stal prvním takyrálem a na tábory vydržel jezdit dlouhých 29 let, s kratší vynucenou pauzou po rozpadu socialismu v českých zemích. Za tu dobu stanul v čele harcovnického vedení min. šestkrát. V osobním životě si za ženu vybral smělou dívku Veroniku, se kterou má dvě děti - Vladimíra Míku ml. řečeného Mikus, kterého netřeba blíže představovat a Terezu Míkovou, která je v současnosti harcovnickou sympatizantkou. Zažil jak první harcovnický sbor v Kytlici, s dnes již legendárními postavami harcovnického vedení, tak i krušné a zároveň i krásné začátky druhého sboru. Zeptal jsem se ho na pár otázek...

Kdo stál u zrodu myšlenky obnovit harcovnické tábory a proč k tomu došlo zrovna v roce 1995? Jak znovuzrození harcovnického hnutí probíhalo?

První (nultý) ročník vznikl tak, že když jsem v roce 1994 měl dovolenou a byl s dětmi sám na chalupě, tak jsem si vzpomněl, co asi dělají harcovníci kamarádi teď o prázdninách (Jindra, Jarda, Pavel, Miloš, Ivana). Pak mě napadlo, když jsem se snažil děti zabavit, že bychom mohli vyrazit společně. No a pak během roku jsem oslovil i kamarády z Barrandova, které jsme poznali tak, že si děti spolu hráli a padlo rozhodnutí, že o prázdninách vyrazíme na týden s dětmi. Domlouval jsem to hlavně s Jirkou Cikánem. Na poslední chvíli se mi podařilo zajistit starou hájenku u Zbraslavic a tak se vyrazilo. No, prostředí bylo hrozné, jel jsem tam s Jirkou Cikánem autem v pátek a celou noc jsme uklízeli a připravovali místo na spaní, vaření, záchody atd. A ráno ve 4 jsme začali kosou sekat louku. Dodnes pamatuji, jak Ivana zvažovala, jestli nemá odjet, když to viděla. Jídlo jsme vozili ve várnících z hospody. Jen snídaně jsme dělali na místě. Koupelna byla studná. No právě drsné harcovnické podmínky... Takže zrod byl na základě myšlenky na Harcovníky, ale poprvé to bylo harcovnické jen drsnými podmínkami. Setniny byly dvě - červená a fialová.

Podle toho co říkáš, to zní opravdu hodně dobrodružně. Odehrálo se i v tomto prvním roce nějaké zajímavé táborové dobrodružství?

Ano, v prvním roce harcovníci pomáhali Duchu pramene ochránit les a vodu před zlými Mrtonohy. Harcovníci našli životy Mrtonohů a hodili je do ohně. Dobrodružství mimo hru byla návštěva divokých prasat při večerní hygieně u pumpy.

Ještě se vrátím k barvám v setninách. Všem nám jsou známé tyto tři barvy: červená, žlutá a zelená. Naše čtenáře by jistě zajímalo, proč se najednou objevila barva fialová?

Protože jsme na označování setnin neměli čepice ale čelenky a nesehnali jsme jinou barvu.

Nakonec poprosím o vzkaz pro všechny naše věrné čtenáře.

Dnešním aktivním Harcovníkům držím palce, ať vás vaše kroky nesou na Mičilimakinak co nejčastěji.

*Za rozhovor děkuje
Jindřich Pulda alias Henri*

SLOVO TAKYRÁLA MARTYHO

Únor bílý, Harcovníci sílí!

Kamarádi! S velkou radostí chceme dát na vědomí, že se nám již v plném proudu hlásí ti odvážnější ze zdrápanců na letošní tábor a že se naše řady opět rozrostou o další zvidavé a odhodlané nováčky, na které se těšíme také a vítáme je ve svých řadách! Proto se k nim určitě přidejte i vy, kteří se na to chystáte, nebo kteří se teprve chystáte na to chystání... Čas tiká!

Novinky z domoviny: Ve Velkém Šenově se v první půlce února konal 5. babský bál, nejúspěšnějším florbalovým hráčem 2. stupně ZŠ byl vyhlášen hoch Adámek (gratulujeme) a parcela s č. 11000 byla připsána na seznam nemovitostí s nedostatečně identifikovanými vlastník. Usuzujeme tedy, že Staré Hrabčcí, které pod město Velký Šenov spadá, se již připravuje na náš letní příjezd.

Náš Harcovnický zpravodaj byl úspěšně pokřtěn, odbyl si svou velkou premiéru a protože nám štěstí přálo a dostal se dříve či později k rukám svých příjemců, můžeme směle pokračovat dále a blíže. Od příštího čísla tak můžete očekávat přínosné informace o nadcházejícím táboře, bohaté vzpomínky na tábory minulé nebo třeba i méně známé pravdy o Harcovnících původních a jejich činnosti v severní Americe...Nezbývá mi než Zpravodaji popřát dlouhý život a mnoho spokojených čtenářů a Vám, čtenářům, popřát mnoho spokojenosti se Zpravodajem a dlouhý život! Harcovníci, zbacha!

Takyrál Mártý

PORADNA

Na vaše dotazy odpovídá expertka Hanička ve spolupráci s Radimem Lodním.

anonymka, 12:

Ahoj, je mi 12 a mám knírek. Máma mi ho zakazuje trhat, dá se s tím dělat vůbec něco jiného než trhat?

Milá anonymko, př esně naopak! V dnešní době se každý snaží odlišit, jak jen může, aby nebyl jen ten jeden z davu. Takový knírek, to je př esně to, co tě udělá jedinečnou! Pokud se ti bude někdo posmívat, neber si to k srdci. Holky ti budou závidět a klukům začínají růst vousy až v pubertě, takže si jen př ipadají trapně. Já osobně si svůj knírek ještě př ibarvuji lihovou fixkou. Ale dej si pozor, ať není na vodní bázi, jinak se ti smyje!

boreček, 13:

Tajně miluji svou vedoucí, ale bojím se jí to říct. Nemyslím, že by mělo být něco víc, ale alespoň pusu na tvář bych dostat chtěl. Hrozně mě to tíží, několikrát jsem se zkoušel vymáčknout, ale nedokázal to. Mám jí to říct? Co když to všem řekne a pak se mi kvůli tomu budou všichni smát?

Milý borečku, vztahy mezi vedoucími a dětmi na táboře jsou př edevším o důvěř e. Vedoucí věř í svým zdrápancům, že budou zodpovědní, bojovní, č estní, př átelští a upř ímní a naopak děti důvěř ují svým vedoucím na tolik, že za nimi jdou do bitvy jako praví harcovníci a pod jejich velením je následují v každé situaci a vědí, že vedoucí je vysekají ze všech nástrah a útrap. Z toho vyplývá, že př i nějaké vhodné př íležitosti, za nočního šera, se př estaň za své city stydět a vyjádři je! Uleví se ti a uvidíš, že výsměchu se určitě nedočkáš!

Své dotazy zasílejte anonymně na adrese www.harcovník.cz/casopis. Dva nejlepší otiskneme v př íštím čísle!

POHÁDKA NA DOBROU NOC

Pes, co se stále vrací 2.díl

Skončil víkend a o Sonase nikdo nejevil zájem. Profesor ráno ještě naposledy pomazlil psíčka a šel do práce. Štěně ho ale neposlouchalo furt chtělo jít sním. Nechal ho na zahradě a on vyhrabal pod plotem díru. Dantel neměl jinou možnost než pro jednu psa vzít sebou.

Po práci přišel domů. Na stole byla zapálená svíčka, nalité dvě skleničky vína, prázdné talíře a na jednom z nich papír. Profesor si sundal kabát a přistoupil blíže ke stolu vzal papír do rukou na kterém stalo „ necháme si ho? „, zničeho nic se vynořila Klára s hrncem . Manžel na nic nečekal popadl manželku a začal ji zuřivě líbat „děkuji ti, děkuji! “

Pár týdnů a ze Sonase vyrostl velký pes. Hodný a poslušný jen jedna věc byla problematická. Nechtěl se ani hnout od profesora. Když šel do práce museli ho přivazovat k boudě. A to byl rachot dokud se nevrátil zase domů. Jednou se pan Dantel rozhodl jinak, vzal ho sebou na nádraží . Pes dováděl, byl šťastný, že muže jít sním. Když došli na nádraží shíbl se k němu a řekl „jdi domu Sonasi!“ Kupodivu se pes otočil a běžel. Profesora potěšilo psí chování a nastoupil na vlak.

Kolem šesté hodiny večer se profesor vracel domů. U křoví vedle lavičky (bylo zvláštní, že to bylo to samé místo kde se našel) seděl Sonas a výhlížel ho. Pan Dantel byl šťastný , že po těžké práci na něj čeka tahle nemá tvář. To už se nezměnilo, pes doprovodil pánička na vlak a večer přiběhl znovu a vyzvednul ho.

Co dalšího se Sonas naučí?

(pokračování příště)

Xenofilie

YENÍKOSOUTĚŽNÍ STRÁNKA!

Všem úspěšným řešitelům minulého čísla posíláme v obálce odměnu v podobě spousty Yeníků. Své správné odpovědi zaslejte na harcovnici@seznam.cz

Malovaná kří ovka

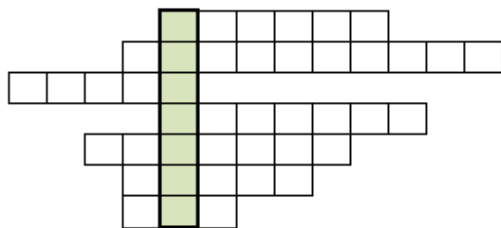
Dvojitý rébus

Ka dé číslo v legendě určuje počet za sebou následujících čtverečků stejné barvy.

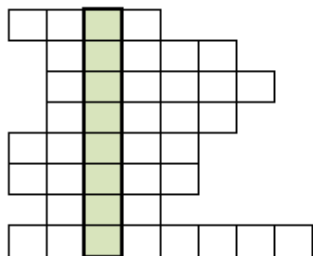
Mezi jednotlivými čísly je v dy minimáln ě jeden prázdný čtvereček.

		1							1										
		3			1	1			1	3	1	3						1	
		3	1	1	1	1	1		1	1	1	4						3	
		1	3	1	1	1	1	1	1	2	1	1	1			1	1	1	
		1	1	1	1	1	1	1	6	1	1	1	4	1	1	1	4	1	
		1	1	1	9	1	9	1	1	1	4	1	1	1	15	1	1	1	
19		1	1	3	1	1	1	1	8	1	1	1	1	1	1	1	4	1	19

						11	7													
						1	1	1												
						1	1	1												
		1	1	9	1	1	1													
		1	1	1	1	1	1	1												
			7	1	1	1	1	3												
				1	1	1	1	1												
				1	1	9	3	1												
		1	1	1	1	1	1	1												
		1	3	1	1	1	1	1												
				1	1	9	1	1												
		1	1	1	1	1	1	1												
		1	1	1	1	5	1	3												
		3	1	1	1	1	1	1												
		1	1	1	1	3	3	1												
1	3	1	1	1	1	1	1	1												
		1	1	1	1	1	1	1												
		1	5	1	1	3	1	1												
				1	1	1	1	1												
						4	14													

harcovnický srub
 nepřátelé harcovníků
 harcovnické povely
 město poblíž Starého Hrabčcí
 jméno nejmladšího harcovníka
 jméno nejmladšího harcovníka (zdrobněle)
 neidentifikovatelný létající objekt

opak nohy
 následek rány do hlavy
 větší piano
 mládě žáby
 výbušný předmět
 jarní měsíc
 mrchožrout
 myslící lovec

Na závěr: **BÁSNIČKY JAK OD BABIČKY**

BOBULE

Bolí, bolí, au to to bolí,
 boulí se nám auto na bobuli.
 Bobulí je dost a dost,
 ádná hloupost, žádná zlost,
 Boulí se k nám pro radost.

CELOROČNÍ ROZPTÝLENÍ

Jaro je tu a my s ním,
 bavíme se v rytmu swingu,
 hledáme brejle, děláme kejkle,
 a najednou ejhle!

Léto je tu a my s ním,
 bavíme se v rytmu tanga,
 házíme rýmy, děláme šprýmy,
 a najednou ejhle!

Podzim je tu a my s ním,
 bavíme se v rytmu polky,
 žijeme krásně, skládáme básně,
 a najednou ejhle!

Zima je tu a my s ní,
 bavíme se v rytmu walzu,
 nemáme co na práci, děláme velkou
 legraci,
 a najednou ejhle!

Jaro je tu a my s ním,
 bavíme se v rytmu samby,
 zábavu děláme, žerty stranou!
 To je tou věcí pro život pravou.
 a najednou ejhle!

Bruce Boule

Příští harc: **Bowling!!**

Ahoj harcovníci!

V březnu nás čeká další harc...

Jupí!!! -

Tentokrát je to jeden z
nejoblíbenějších harců...

BOWLING

3x Jupí!!!

Snad se, stejně jako my, těšíte na pořádné sportovní zážitky a přijdete se utkat se svými kamarády v této skvělé hře.

Nikoho nemine malá odměna a na ty nejvykutálenější z vás čekají harcovnické bankovky Yeníky!

Proto neotálejte s přihlašованиеm a přijďte se pobavit a zasoutěžit si.

KDY: 21.března 2015 od 15:00 (sraz na místě ve 14:45) do 17:00

KDE: Bowling v Továrně, Vlastislavova 11, Praha 4

S SEBOU:

peníze na bowling: cca 80 Kč (čím více harcovníků, tím nižší bude cena)

kapesné na limču

pohodlné botky

dobrou a soutěživou náladu

Přihlásit se můžete do pátku 13.3. na jeden z níže uvedených telefonů či mailů:

Áňa Bělková: 723 230 928, a-belkova@seznam.cz

Romča Procházková: 728 514 988, romana22@seznam.cz

Moc se na vás těšíme a doufáme v hojnou účast:-)

Anča a Romča

